

سى حىرفى

مولوى عثمان رسول عالىپورى

سسسی پُنوں

(سی حرفی)

حضرت مولوی عنلام رسول عالم پوریؒ

پر بندہ: صاحبزاد مسعود احمد

الف آ چنت سجن گل باہیں نی میں چھج پھلاں بھرسٹی
جاں جاگی شوہ نال نہ پایا نی میں رہی آں نیند وگتی
یار وچھنیاں اکھیں رُنیاں بھاہ سڑدی چھج گرتی
اکھیں کھول غلام رسول سسی کوکے لٹی لٹی

ب برہوں دے قہر دُگاڑے میرے دل وچ کاری لگے
کر گھائل سٹ گئے شکاری کیہ جاناں کت ول وگے
کر کے جُدا پُنوں تھیں مینوں میرے دُکھاں نے سُکھ ٹھکے
ویکھ غلام رسول سسی نوں جیہڑی مرددی مرنوں اگے

ت تپ دے دو نین تتی دے رت و ہندے پرنا لے
کھڑی پکارے کر کر نعرے دکھ پا گئے ہوت رزالے
نہ چھڈ جائیں پُنوں یارا مینوں آ مڑ لے چل نالے
لے پیغام غلام رسول میرے یار دے کریں حوالے

ث ثبوتی تے صبر تسلی نی میں وتچ وہاجیاں آہیں
جنہیں راہیں میرا پُنوں ونجیا میں ونج بلساں اُنھیں راہیں
جا آکھ غلام رسول سجن نُون سوہنیا مار موئی نُون ناہیں

ج جگا نہ رخصت ہو یوں جاں تُون دھریا پیر کچاوے
کیوں تُون مینوں خبر نہ کیتی جدوں لاہے گلوں گلاوے
لے ترسا کیوں ترس نہ کیتا میرے دل نُون لا پچھتاوے
دیکھ غلام رسول سسی دے نین بلن وچ ہاوے

ح حوالے کر کس دے مینوں وے توں چھوڑ پیوں رُٹھ راہیں
ہُن رت رُنی دید وچھنی کھڑی کُوکاں لمیں باہیں
مست بلوچا موڑ مہاراں مٹسن لے میریاں آہیں
وانگ غلام رسول وجوگن سسی روندی آہیں ڈھائیں

خ خطائیں بخش اسائیں اساں کیتیاں بے ادائیاں
جو کیتا توں چنگا کیتا اساں خود کیتیاں بھر پائیاں
کیوں کہنے دی جا نہ میری وے میں نیاں بے پرواہیاں
کردیاں ناز غلام رسول جیہڑیاں شہ نے آپ بولائیاں

د دُکھیں میں گھائل ہوئی مینوں چاڑھیا درد مروڑا
میں وانگوں کونج دُکھی گرلانی میرا ہوت گئے لے جوڑا
شالا جاں وچھنّے تے دُکھ رُتے سانوں پیا جہناں وچھوڑا
غلام رسول جہناں پی وچھنّے پھر کد روون اوہ تھوڑا

ذ ذرا دل صبر سیو میرا آہیں گھل گیا پیتا
دُنیا، دین، ایمان سنے دل میں چا پُنوں ہتھ دتا
ہوش حواس کیتے قربانی سوہنا کیوں ہو گیا پستا
غلام رسول اوہ ہرن صبوری جس تے پیا پرہوں دھا چتا

ر روواں میں رو مکھ دھواں نی توں ورج نہ میریے مائے
پُنوں یار گیا گھت دکھیں میرے روون دے دن آئے
لب پیلے اج نین رنگیلے گل زلفاں کُنڈل پائے
غلام رسول سسی دیاں چچاں دل سنگاں سل پائے

ز زارو زار سسی پی روندی اماں پکڑ پلو کھلیارے
نہ کر بچھا ایہو جیہاں دا جیہڑے پاپ کرن ہتھیارے
ندیان چیر ملیندے ساجن تے ایہہ گل تھیں لا سدھارے

س سبھا کُجھ میں تَج چکیاں نی میں چھوڑے ناز نہورے
وڈیائیاں تے مان تکبّر سبھ رُخت کر کر تورے
تے اک یار نہ ٹوریا ہتھیں جیہڑا میں پر کر گیا زورے
غلام رسول پُنوں دی راہیں سسی کرن لگی ہٹکورے

ش شبا شب ہوت سواری نی اوہ تھل مارو لنگھ گیا
ونج ملن کد ڈاچیاں والے نی تُوں بہہ جا ہٹ جا دھیا
تے تُوں پندھ پیوں عمر ساری وچ اج کہی مصیبت پُیا
غلام رسول سسی دے سر تے اج بنیاں سخت قضیا

ص صبر دل میریوں چلیا تے ہُن میرا نہیں ٹکاناں
عشق امانت میں سر دھریا جے دھرا پڑے تاں جاناں
چھڈ یارا میں بے وس ہوئیاں کیتا خونی عشق دھگاناں
انت غلام رسول سسی نے ونج جانا خوف نہ کھاناں

ض ضرور میرا من کہنا نی تُوں جا نہ پرے پرے
کیہ شے ہوت گیا کیہ ہويا ایٹھے پُنوں جیہے بہتیرے
ریگستان تُوں تھلاں دے مت سڑل بل ہو سیں تیرے

ط طعنے سُن رُنی سسی نی تُوں کیہ مائے فرمایا
پُنوں جیہا مست رنگیلا کسے کد ست پتری جایا
دوویں عالم تے دل دُکھیں بھریا میں پُنوں تُوں گھول گھمایا
غلام رسول ایٹھے پُنوں باجھوں سسی گوکے ہور نہ آیا

ظ ظالم عشق دھگانا کیتا سسی پاڑ پلو اٹھ دھائی
کھوجے کھوج پُنوں دی راہیں اوہ کردی گئی دُہائی
پیر ننگے اتے مہندیوں رنگے وچ کنڈیاں پھرے دبائی
ہور غلام رسول برہوں دے چڑھ سورج لاٹ وگائی

ع عنایت کریں بلوچا سسی رو رو کوک پُکارے
تیز روانی ڈاچی والیا مینوں دیندا عشق ہلارے
میں برہوں بھج بالن ہوئی آں وچ تھل بھکھدے انگیارے
غلام رسول دن محشر وانگوں جھٹے سورج دے لشکارے

غ غماں تے درداں والے مینوں پائے عشق سیاپے
لکا واہ تھلاں دیاں ریتاں میرا تن من تاندیاں تاپے
پنوں تاؤ دتا وچ سینے وے توں چمکیا آپے آپے
غلام رسول پُکارے سسی مینوں نج جنیندے ماپے

ف فراق دے دردوں مینوں اگ بلدی وچ جھو کو
لعل رتوں بھر مالا چینی تھیں جمنیاں دیو لو کو
بھریا نُور پنوں دا محل سکتے جاندا ویکھیا لو کو
غلام رسول سسی برہوں سڑدی تھیں نہ سڑدی نوں رو کو

ہ ہجر تپائی چند لب تے آئی سسی رو رو کردی نالے
ایہہ لے لوتھ امانت رکھیں میرے یار دے کریں حوالے
ایہہ گل بول جھڑی دم ٹٹا ہُن کر گئے تم کوسالے
غلام رسول دبائی قبرے سسی رو رو بھیڈاں والے

ل لباس بدن لا چندڑی قول پُنوں تھیں کردی پگا
حج چلی اج منزل پنی سسی تھل وچ پا لیا مکہ
میں اپنیاں لائیاں توڑ نبھائیاں توں بھاویں دے دھکا
غلام رسول ہُن جاگیا پُنوں تک رہ گیا ہگا بگا

الف اداس سجن بن پُنوں اوہدے نین لہو بھر آئے
جاتا حال جو ہوت ستمگر مینوں سسی تھیں توڑ لیائے
جاتا حال جو ہوت ستمگر مینوں سسی تھیں توڑ لیائے
موڑ مہار پچھاڑی وگیا سُن ہوتاں دی پیش نہ جائے

غلام رسول بھٹھ لوندے تھل وِچ پُنوں رو رو نیر چلائے

ی یاری دے وِچ خواری بند پُنوں دی مُول نہ ٹُٹئی
اگے قبر ڈُٹھی چرواہے پُچھیا ایتھے کون دبی دُکھ لُٹی
سُنیا حال تے نعرہ کیتا وِچوں قبر سسی دی پھٹی
غلام رسول وِچ جھڑیا پُنوں اُتوں قبر ملی چند چُھٹی